

Droga do Chrystusa

Lekcje Biblijne

Praca i życie

10 - 16

(1) Jaką niebiańską zasadę Jezus pragnie byśmy naśladowali?

Jan 13:34

Teksty Uzupełniające: 1 Jana 4:7-12, 16, 21; 2:8-10; 3:14-18, 23; 2 Jana 1:5, 6; Jan 15:12, 13, 17; 3 Mojż. 19:18, 34; Rzymian 12:10; Efezjan 5:2; Jakuba 2:8; 1 Piotra 1:22

Bóg jest źródłem życia, światła i radości dla wszechświata. Podobnie jak słońce wysyła promienie światła, a ze źródła płyną strumienie, tak Bóg udziela obfitości błogosławieństw wszystkim stworzeniom. A gdziekolwiek Boże życie jest w sercach ludzi, spłynie i na innych strumieniem miłości i błogosławieństw. W podniesieniu i zbawieniu upadłego człowieka Zbawiciel odczuwał radość. Nie żałował swego życia i przecierpiał krzyż, nie zważając na hańbę. Także aniołowie są zaangażowani w pracy dla szczęścia innych. To jest ich radością. To, co samolubne serca uważałyby za poniżającą służbę, czynią bezgrzeszni aniołowie, usługując tym, którzy są nieszczęśliwi i w znacznej mierze mają gorsze charaktery, i są niżsi rangą. Duch poświęcenia i miłości Chrystusa przenika całe niebo i jest istotą jego szczęścia. Tego ducha posiadają naśladowcy Chrystusa i przepojona nim będzie praca, którą będą wykonywać. Gdy miłość Chrystusa zamieszka w sercu, nie może pozostać ukryta, tak jak wspaniały zapach. Jej święty wpływ da się odczuć wszystkim, z którymi się spotykamy. Duch Chrystusowy w sercu podobny jest do źródła na pustyni: orzeźwia wszystko wokół i sprawia, że umierający ludzie chętnie piją wodę życia.

(2) W jakim celu Jezus przyszedł na ziemię?

Mateusz 20:28

Teksty Uzupełniające: Łukasz 22:27; 5:31, 32; Izajasza 61:1-3; 53:4, 5; Filipian 2:4-8; Psalm 146:7-9; Efezjan 5:2; Hebrajczyków 9:28; 1 Jana 2:2

Miłość Chrystusa będzie widoczna w szczerym pragnieniu takiej pracy jaką i On wykonywał dla ubłogosławienia i podniesienia ludzkości. Będzie prowadzić do miłości, łagodności i zrozumienia wszystkich istot, o które troszczy się nasz Niebiański Ojciec. Życie

Zbawiciela na ziemi nie było życiem wygody i samolubnych myśli o sobie. Działał On niestrudzenie z powagą i gorliwością dla zbawienia upadłej ludzkości. Szedł drogą pełną samozaparcia i wyrzeczeń od żłobu w Betlejem aż do krzyża na Golgocie. Nie wzdragał się przed trudami, uciążliwymi podróżami ani przed żadną ofiarą. Zbawiciel mówił o sobie: „Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i oddać życie na okup za wielu” (Mat. 20:28). To było głównym celem Jego życia, wszystko inne zaś było drugorzędne i podporządkowane. Pokarmem i napojem było dla Niego pełnienie woli Bożej i zakończenie swego posłannictwa. Na samolubstwo nie było miejsca w Jego życiu.

(3) Jakie świadectwo będziemy wydawać pod wpływem Ducha Świętego kiedy łaska Chrystusa stanie się naszym udziałem podobnie jak to miało miejsce w przypadku Jana?

Jan 1:29

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 1:19, 20; Objawienie 5:12, 13; 13:8; Galacjan 1:4; 1 Jana 2:2; 3:5; 4:10; Izajasza 53:5-7.

Tak więc wszyscy, którzy są uczestnikami łaski Chrystusa, będą gotowi do ponoszenia każdej ofiary, aby inni ludzie, za których Chrystus umarł, stali się uczestnikami tego daru niebios. Będą robić wszystko, co potrafią, aby uczynić ten świat lepszym do życia w nim. Duch taki gwarantuje wzrost prawdziwie nawróconej duszy. Zaraz po przyjściu do Chrystusa w jego sercu narodzi się pragnienie przekazywania innym prawdy o tym, jak drogiego Przyjaciela znalazł w Jezusie. Zbawiająca i uświęcająca prawda nie może być zamknięta w sercu. W żaden sposób nie potrafimy milczeć, jeżeli jesteśmy przyodziani szatą sprawiedliwości Chrystusa, jeżeli zamieszkujący w nas Jego Duch napelni nas radością. Jeżeli zakosztowaliśmy i zobaczyliśmy, że Pan jest dobry, będziemy mieli o Nim coś do powiedzenia. Podobnie jak Filip, gdy znalazł Zbawiciela, i my zaprosimy innych do przyjęcia Go. Będziemy szukali możliwości przedstawienia im wspaniałości Chrystusa i niewidzialnej rzeczywistości nadchodzącego świata. Postępowanie śladami Chrystusa Jezusa będzie naszym najgorętszym życzeniem. Pojawi się szczere pragnienie, aby ludzie wokół nas mogli ujrzeć Baranka Bożego, „który głodzi grzech świata” (Jan 1:29).

(4) Jaki jest rezultat dobroczynnej pracy na rzecz innych?

Przypowieści 11:25

Teksty Uzupełniające: Przypowieści Sal. 28:27; Izajasza 58:7-11; Joba 29: 13-17; Mateusza 5:7; 24:34-36; 2 Koryntian 9:6-13.

Wysiłek zmierzający do tego, aby inni ludzie skorzystali z Bożych darów, przyniesie obfitość błogosławieństw nam samym. To było celem Boga, gdy przewidział nasz udział w planie odkupienia. On zagwarantował ludziom przywilej stania się współuczestnikami boskiej natury i w zamian, rozgłaszania błogosławieństw dla innych ludzi. Jest to największy zaszczyt i najwyższa radość, jakimi Bóg mógł obdarzyć ludzi. Ci, którzy stają się uczestnikami dzieła miłości, stoją najbliżej swego Stwórcy. Bóg mógł powierzyć szerzenie ewangelii i całe dzieło w służbie miłości aniołom niebiańskim, mógł użyć innych sposobów do zrealizowania swego zamiaru. Niewysłowna miłość kazała Mu jednak nas uczynić współpracownikami swoimi, Chrystusa i aniołów, abyśmy mogli dzielić błogosławieństwa radości i duchowego uniesienia, które są wynikiem tej niesamolubnej służby

(5) Jaki przykład poświęcenia dla dobra bliźnich dał nam Chrystus?

2 Koryntian 8:9

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:21; Filipian 2:6-8; Marek 10:44, 45; Mateusz 20:28; Jan 13:3-5; 1 Tymoteusza 6:17-19; Jakub 2:5; Hebrajczyków 2:9-18; Mateusz 6:33.

Udział w cierpieniach Chrystusa prowadzi nas do współczucia innym i przybliża do Niego. Każde poświęcenie dla dobra bliźnich wzmacnia ducha dobroczynności, prowadzi do ściślejszej łączności ze Zbawicielem, który „będąc bogaty, dla nas stał się ubogim, aby ubóstwem swoim nas ubogacił” (II Kor. 8:9). A tylko wtedy, gdy wypełnimy boski cel naszego stworzenia, życie może być dla nas błogosławieństwem. Jeśli podejmiesz pracę, jaką Chrystus wyznaczył dla swoich uczniów i zdobędziesz dla Niego duszę, odczujesz potrzebę

głębszego doświadczenia i większego poznania boskich spraw oraz odczujesz głód i pragnienie sprawiedliwości. Będziesz błagał Boga, a On wzmocni twoją wiarę, dusza twoja będzie sięgać głębiej po napój ze źródła zbawienia. Niezliczone walki i trudności będą cię prowadziły do Słowa Bożego i modlitwy. Będziesz wzrastał w łasce i poznaniu Chrystusa, pogłębiając swoje doświadczenie.

(6) Kto daje nam pragnienie służenia innym?

Filipian 2:13

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 13:20, 21; 2 Kronik 30:12; Izajasza 26:12; Jeremiasza 31:33; Jan 3:27; 1 Królewska 8:58; 2 Tesaloniczan 1:11, 12; 2 Tymoteusza 1:9

(7) Jakie błogosławieństwa towarzyszą nam w momencie kiedy oddajemy się niesamolubnej pracy na rzecz innych?

Izajasz 58:10, 11

Teksty Uzupełniające: Psalm 41:1-3; 112:4-9; 5 Mojżeszowa 15:7-10; Przypowieści Sal. 11:24, 25; 14:31; 28:27; Mateusza 10:39

Duch niesamolubnej pracy dla innych pogłębia i stabilizuje charakter oraz upodabnia człowieka do Chrystusa. Zapewnia pokój i szczęście. Dążenia stają się wyższe, lenistwo i egoizm zanikają. Ci, którzy doświadczają chrześcijańskich łask, będą wzrastać i staną się mocnymi w pracy dla Pana. Będą mieli wyraźne duchowe postrzeganie, mocną, wzrastającą wiarę i coraz większą moc w modlitwie. Duch Boży, poruszający ich ducha w odpowiedzi na boski dotyk, wzbudzi w ich duszach odzew miłości. Ludzie poświęcający się w niesamolubnym wysiłku dla dobra innych, są najbliżsi swego własnego zbawienia.

(8) Jakie dwie czynności powodują nasz wzrost duchowy?

Jakub 1:25

Teksty Uzupełniające: Jakub 2:12; Łukasz 6:46, 49; 11:28; Jan 8:31; 13:17; 15:9, 10; Rzymian 11:22; 1 Tymoteusz 4:16; Psalm 119:2, 3; 1 Koryntian 15:58; Objawienie 22:14

Jedyną drogą do wzrastania w łasce jest bezinteresowne wykonywanie każdej pracy powierzonej nam przez Chrystusa, angażując i pomnażając nasze możliwości w pomaganiu i błogosławieniu tych, którzy potrzebują pomocy, jakiej możemy im udzielić. Siłę zdobywamy przez ćwiczenie. Działanie jest podstawowym warunkiem życia. Ci, którzy pragną zachować życie chrześcijańskie, biernie przyjmując błogosławieństwa łaski i nic nie czynią dla Chrystusa, po prostu próbują żyć nic z siebie nie dając. Bezczynność powoduje zanik siły, a czasem i zupełną ruinę, tak w świecie materialnym, jak i duchowym. Gdyby człowiek przestał poruszać kończynami, po pewnym czasie utraciłby zdolność posługiwania się nimi. Podobnie przedstawia się sprawa aktywności chrześcijanina, który nie rozwija w sobie danej mu od Boga mocy ducha. Nie tylko przestanie wzrastać w łasce Chrystusowej, ale utraci nawet tę siłę, której mu udzielono.

(9) Jaką misję wyznaczył Chrystus swojemu kościołowi?

Mateusza 28:19, 20

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap. 1:8; 26:16-18; 22:14, 15; Izajasza 49:6, 22; 52:10; Marka 16:15-18; Łukasza 24:47, 48; Mateusza 5:13-16; 24:14

Zbór Chrystusa jest przez Boga wyznaczonym ambasadorem dla niesienia zbawienia ludzkości. Jego misją jest głoszenie całemu światu ewangelii. Każdy chrześcijanin ma wypełnić zlecenie Zbawiciela według swego talentu i możliwości. Objawiona nam miłość Chrystusa czyni nas dłużnikami wszystkich, którzy Go nie znają. Bóg dał nam światło nie dla nas samych, lecz po to, aby jego promienie padały na innych. Gdyby wszyscy wyznawcy Chrystusa uświadomili sobie swój obowiązek, tysiące ludzi głosiłoby dzisiaj ewangelię w krajach pogańskich, tam gdzie czynią to zaledwie nieliczni. A nawet ci, którzy osobiście nie mogą zająć się dziełem misyjnym, wspieraliby je swymi środkami, serdeczną troską i modlitwą. Także w krajach chrześcijańskich byłoby znacznie więcej szczerzej pracy dla dusz ludzkich.

(10) Do jakiej pracy Chrystus powołuje każdego chrześcijana?

1 Koryntian 7:24

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap. 16:25; 1 Koryntian 10:31; Kolosan 3:17, 23, 24; Izajasza 6:8; Filipian 4:11; 2 Koryntian 3:3; Mateusza 25:36; 28:19, 20; Jakub 1:27; Dzieje Ap. 22:21; 26:16, 17

Chcąc pracować dla Chrystusa, niekoniecznie musimy udawać się do dalekich krajów pogańskich. Nie musimy nawet opuszczać wąskiego kręgu naszego otoczenia, jeśli mamy naprawdę ochotę spełnić nasz obowiązek pracy dla Chrystusa. Obowiązki te możemy wykonywać w gronie rodzinnym, w Kościele, wśród przyjaciół i w miejscu pracy. Możemy działać w rodzinie, wśród przyjaciół, w Kościele, nawet podczas zajęć zawodowych. Nasz Zbawiciel spędził większą część swego życia w niewielkiej pracowni ciesielskiej w Nazarecie. Usługujący aniołowie towarzyszyli Panu życia, kiedy bez hołdów i niepoznany, pracował u boku wieśniaków i rzemieślników. Zbawiciel wypełniał tak wiernie swoje posłannictwo podczas skromnej pracy w swoim zawodzie, jak i wówczas, gdy uzdrawiał chorych czy chodził po wzburzonych falach jeziora. Tak więc i w najskromniejszych obowiązkach i przy najniższej pozycji w życiu możemy chodzić i pracować z Jezusem. Apostoł pisze: „Bracia, niech przeto każdy trwa u Boga w takim stanie, w jakim został powołany”. Handlowiec może prowadzić swój interes w taki sposób, że swoją wiernością będzie uwielbiał swojego Mistrza. Jeśli jest prawdziwym naśladowcą Chrystusa, swoją religijność wprowadzi we wszystko, co robi i przez to objawi przed ludźmi Ducha Chrystusowego. Mechanik może być pracowitym i wiernym przedstawicielem Tego, który wśród wzgórz Galilei mozolił się na wąskich ścieżkach życia. Każdy, kto wymawia imię Chrystusa, winien tak pracować, aby innych, którzy to będą widzieli, prowadzić do wielbienia ich Stwórcy i Odkupiciela.

(11) Mimo, iż nasze talenty mogą wydawać się nam nieznaczące dlaczego jest tak istotne, aby je wykorzystywać w służbie dla Chrystusa?

Jan 15:2

Teksty Uzupełniające: Łukasz 19:17, 24; 12:48; 8:18; Mateusz 25:28; Jana 15:2; 1 Koryntian 1:27-29; 15:10

Wielu ludzi wymawia się od poświęcenia w służbie dla Chrystusa swoich umiejętności i talentów. Usprawiedliwiają się, mówiąc, że inni mają ich więcej. Przeważa opinia, że tylko ci, którzy są szczególnie utalentowani powinni poświęcić swoje możliwości służbie Bogu. Inni znowu sądzą, że talenty dano tylko pewnej uprzywilejowanej klasie, wyłączając innych, którzy nie są wezwani do dzielenia się trudem czy nagrodą. Ale nie to zostało przedstawione w przypowieści. Gdy gospodarz wezwał swoich sług, każdemu dał jego część w pracy.

(12) Kiedy Boża miłość napelnia nasze serca w jaki sposób pragniemy spełniać najskromniejsze obowiązki życiowe?

Efezjan 6:6, 7

Teksty Uzupełniające: Kolosan 3:22, 23; 1 Tesaloniczan 2:3, 4; Mateusz 7:2; 1 Piotra 2:15; 4:2; Hebrajczyków 13:5; 1 Tymoteusza 6:6; Galacjan 1:10

Z miłością możemy spełniać nawet najskromniejsze obowiązki życiowe i w cichości pracować „jak dla Pana, a nie dla ludzi” Jeżeli miłość Boża zamieszka w sercu, objawi się w życiu. Otaczająca nas ożywcza atmosfera Chrystusowa wpłynie na bliznich budując i przyniesie wiele błogosławieństw.

(13) Jeżeli pielęgnujemy naszą więź z Bogiem jakie motywy będą przyświecać nam w naszym codziennym życiu?

Kolosan 3:23

Teksty Uzupełniające: Kolosan 3:17; 1 Koryntian 10:31; 2 Księga Kronik 31:21; Psalm 103:1; 119:10, 34, 145

Nie oczekuj na szczególne okazje ani na zaistnienie szczególnych możliwości, aby rozpocząć pracę dla sprawy Bożej. Nie troszcz się o to, co świat o tobie pomyśli. Jeżeli twoje codzienne życie jest

świadcstwem czystości i pewności wiary, a ludzie są przekonani, że chcesz im pomóc, wtedy wysiłki twoje nie będą całkiem daremne.

(14) Jaki będzie rezultat życia wiary i dobroczynności?

2 Koryntian 9:6

Teksty Uzupełniające: Łukasz 6:38; Przypowieści Sal. 11:18, 24; 22:9; Mateusz 5:14; 1 Tymoteusz 5:25; Psalm 41:1-3; Kaznodziei Sal. 11:1, 6; Galacjan 6:7-9; Hebrajczyków 6:10

Najskromniejsi i najubożsi uczniowie Jezusa mogą być błogosławieństwem dla innych. Mogą nawet nie wiedzieć, że czynią coś dobrego. Jednak ich podświadomy wpływ wyzwoli fale błogosławieństw, które będą się rozszerzać i pogłębiać. Owoce tego wpływu mogą pozostać w ukryciu aż do dnia ostatecznej zapłaty. Nie zdając sobie sprawy z rozmiarów swojej działalności, nie troszcząc się wcale o sukces swego działania, idą spokojnie naprzód drogą, którą im Bóg w swej mądrości wyznaczył. Życie tych ludzi nie będzie daremne. Ich własne dusze będą stale wzrastać na podobieństwo Chrystusa. Pracują razem z Bogiem w tym życiu, przysposabiając się do wyższych zadań i niczym nie zmąconego szczęścia w tym życiu, które nadejdzie.

Jestem wdzięczny a Jezusowi za to, iż opuścił niebo, aby służyć potrzebom ludzkości.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

Modłę się, aby Duch Święty pomógł mi naśladować Chrystusa w służbie dla innych: po pierwsze przybliżyć się do ludzi i stać się ich przyjacielem, po drugie okazać współczucie ich fizycznym potrzebom i zdobywać ich zaufanie, a następnie ogłosić im dobrą nowinę.

Zaznacz:

Tak

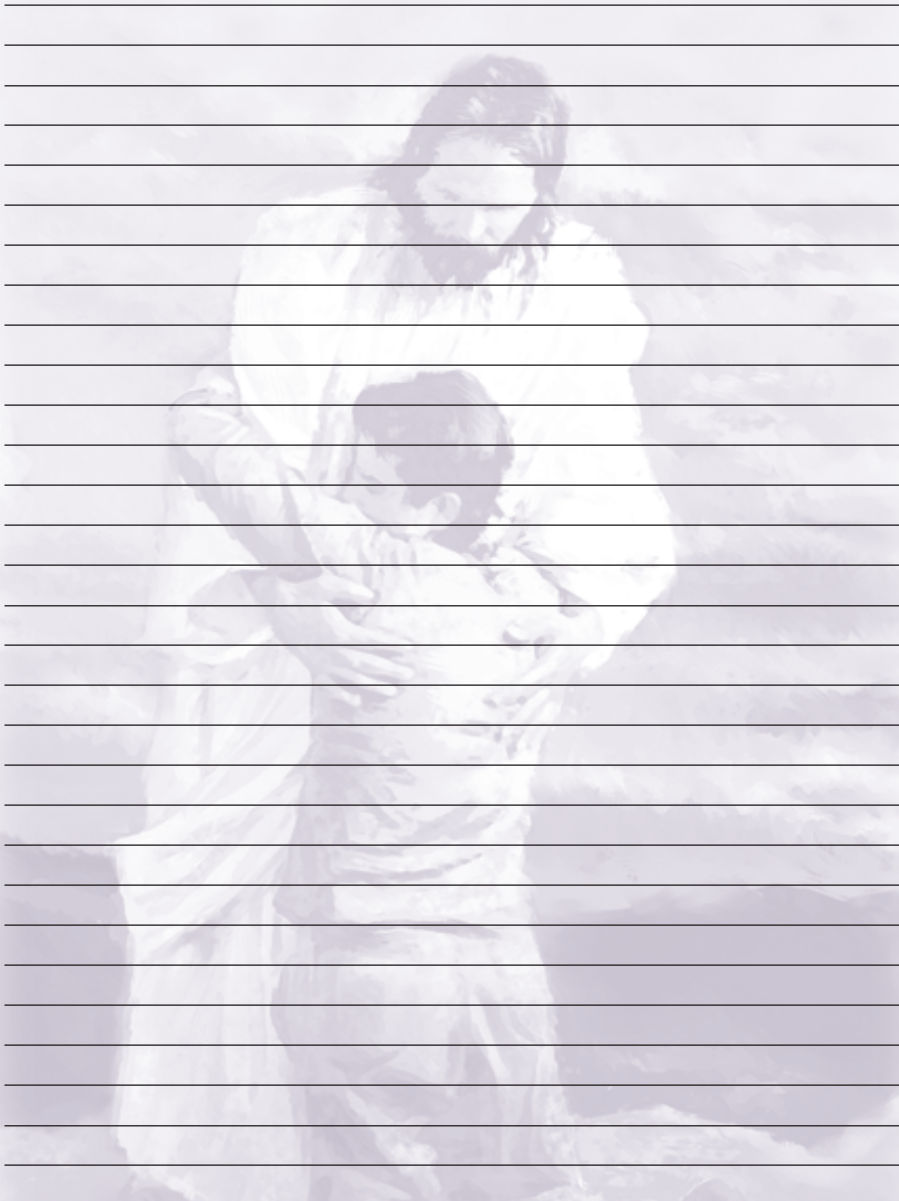
Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę, iż służąc innym otrzymuję największe błogosławieństwa oraz wzrost duchowy. Pragnę poświęcić moje życie służbie dla Pana i modłę się, aby On pokierował mną tak, abym mógł być użytecznym w świadczeniu dla innych.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany.

Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org
Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa przez E.G. White
Ilustracje (C) Goodsalt - www.goodsalt.com